

Karanlığın Nuru

– NEJAT HOCA · 07 Kasım 2024

Bir gece, sessiz ve derin
Yokluğun koinunda çırpırırken ruhum,
Gözlerimde kaybolmuş yıldızlar gibi,
Karanlıkta arar dururum ışığı.
Bir nefes, bir harf, bir ses belki
Uzaktardan yankılanır içime,
Kırılmış gönlümde yollar açar
Duyulmaz o eski hikmet sözü.
Ey kudreti yüce, kainatın nuru,
Her şey yokluğa meylederken,
Işığın örter geceyi, unutturum
Yitik zamanın o boş dehlizini.
Sonsuz o derinlikte bir noktayım,
Kaybolmuş bir damlayım ummanda,
Yine de varlığın içimde yanar
Karanlığa doğan o nur gibi.
O yüzden beklerim sükûtle seni,
Elimde bir dua, kalbimde umut,
Belki de bir ses gelir içimden,

Bana her adımda "Ben buradayım" der.
Ve işte o an, karanlık kaybolur,
Nur olur, aydınlanır gecem,
Sırta kadem basan bu ruh, bilir
Karanlığın kalbinde, sen varsın her dem.

Hüzün denizi